

تراز پرداختها، یک پدیده پولی: اقتصاد ایران (۱۳۴۸-۷۴)

علی حسین صمدی*

در این مقاله، آثار بسط اعتبار داخلی بر کل تراز پرداختها و تراز حساب جاری بالاستفاده از دو الگو مورد بررسی قرار گرفته است. هر دو الگو از قانون و الراس تعیت نموده و بر اساس رهیافت پولی تراز پرداختها ساخته شده است. الگوی اول شامل ۴ معادله با ۴ متغیر درونزای تولید ناخالص داخلی عرضه پول، خالص داراییهای خارجی و ارزش واردات است. در این الگو، ضریب فراینده بسط اعتبار داخلی محاسبه گشته و این نتیجه به دست آمده است که بافرض ثابت بودن سایر شرایط، یک میلیون ریال افزایش در اعتبار داخلی باعث کاهش ذخایر بین المللی به اندازه چهارصد هزار ریال می‌گردد.

آزمونهای در نظر گرفته شده در الگوی شماره ۲، تمایل به بررسی دو مجموعه ساده از روابط دارند: آثار بسط اعتبار داخلی روی تراز حساب جاری و کل تراز پرداختها و همچنین ارتباط بین این دو حساب خارجی و متغیرهای تولید ناخالص داخلی، قیمتهاي داخلی و خارجی و ده مفهوم مختلف از نرخ بسط اعتبار داخلی.

نتایج حاصل از برآورد این الگو نیز نشان دهنده رابطه معنی‌دار بین حسابهای خارجی و اعمال سیاستهای اعتباری بوده است.

در کل، این نتیجه را می‌توان گرفت که عدم تعادل مربوط به تراز پرداختها در ارتباط با سیاستهای اعتباری نظام پولی کشور است. می‌توان این پیشنهاد را نمود که کم خطرترین راه به منظور مقابله با عدم تعادلهای خارجی، کنترل نرخ بسط اعتبار داخلی توسط بانک مرکزی و نظام بانکی است.

در این مقاله، رابطه بین بسط اعتبار داخلی و تراز پرداختها (و همچنین حساب جاری)

* عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

با استفاده از دو الگو مورد بررسی قرار گرفته است. در قسمت دوم مقاله، مباحث نظری و چهارچوب نظری الگوها ارایه می‌گردد.

قسمت سوم، اختصاص به ارایه نتایج برآورده الگو با استفاده از تکنیک حداقل مربعات دو مرحله‌ای وزنی ($2sls(w)$) دارد. قسمت پایانی مقاله، به جمع‌بندی مطالب و پیشنهادات می‌پردازد.

مقدمه

برنامه‌های تثیت اقتصادی که توسط صندوق بین‌المللی پول مورد حمایت قرار می‌گیرند، محدودیتهایی را بر سطح اعتبار داخلی توسط نظام بانکی قرار می‌دهند. در بسیاری از موارد، این برنامه‌ها حتی محدودیتهایی را بر استقرار خارجی توسط بخش عمومی اعمال می‌کنند که این عمل از یک طرف باعث جلوگیری یا کاهش مشکلات ناشی از خدمات بدھی شده و از طرف دیگر باعث می‌شوند که درجه جایگزینی تأمین مالی خارجی به جای اعتبار داخلی، محدود گردد. برنامه‌های تثیت اقتصادی با ترکیب این محدودیتها سعی دارد که بسط اعتبار داخلی سازگار با اهداف تراز پرداختها، رشد و قیمت، باشد.

در متون اقتصادی بحث شده است که افزایش اعتبار داخلی به بخش خصوصی یا بخش عمومی اثر معکوسی بر تراز پرداختها می‌گذارد، زیرا افزایش اعتبار داخلی باعث افزایش تقاضای کل و به ویژه تقاضا برای واردات می‌گردد.^۱ در کشورهای در حال توسعه‌ای که سهم نسبتاً بزرگ مخارج دولت جهت تأمین مالی بودجه‌های توسعه‌ای بکار بوده می‌شود، افزایش اعتبار به بخش عمومی توسعه مسؤولین پولی می‌تواند بر تراز تجاری اثر معکوس داشته باشد و بدین طریق فشارهایی را بر تراز پرداختها تحمیل کند. به علاوه، در بسیاری از این کشورها افزایش اعطای اعتبار داخلی توسط بانکهای تجاری به بخش خصوصی، معمولاً برای تأمین مالی واردات (غلب کالاهای مصرفی) بکار بردہ می‌شود. بنابراین، رابطه بین تغییرات در اعتبار داخلی و تراز پرداختها در بسیاری از کشورهای در حال توسعه کاملاً واضح است.

رهیافت پولی تراز پرداختها به ویژه به واسطه نرخ تورم بالا، تراز تجاری در حال رشد و کسری تراز پرداختها در کشورهای در حال توسعه، بحث گسترده‌ای است که در میان اقتصاددانان سراسر دنیا رواج یافته است.

هسته مرکزی رهیافت پولی بر اساس قانون والراس است که طبق آن، تقاضای مازاد برای کالاهای و

۱. برای مطالعه بیشتر به منابع زیر مراجعه نمایید.

Fleming J.M and Bissomeault, L."Money Supply and Imports", IMF Staffpapers.

vol. 8, 1961.

Argy. V. "Monetary Variables and Imports". IMF Staffpapers, vol.4, 1969

خدمات، اوراق قرضه بهادر دولتی و پول، صفر می‌باشد. در چهارچوب اقتصاد کلان یک کشور باز، مازاد تقاضا برای پول را می‌توان از طریق فروش اوراق بهادر دولتی در بازار خارجی که منجر به جریان ورودی ذخایر می‌شود، حذف نمود. به طور مشابه، مازاد عرضه پول را می‌توان از طریق خرید کالاهای خدمات خارجی یا از طریق سرمایه‌گذاری در خارج که منجر به جریان خروج ذخایر می‌شود، حذف نمود. تراز پرداختها هنگامی در تعادل است که مجموع جریان ورود و جریان خروج ذخایر، صفر باشد. بنابراین، کسری یا مازاد تراز پرداختها خود به خود اصلاح می‌گردد، مشروط بر اینکه مسؤولین پولی بتوانند جریان ورودی وجوده را از طریق سیاست عقیم‌سازی^۲ (ایجاد اعتبار داخلی جدید) جایگزین نمایند.

در این راسته، مطالعاتی وجود دارد که نشان می‌دهد تراز پرداختها یک پدیده پولی بوده است. رایرت فرانکو (۱۹۹۱) با در نظر گرفتن الگویی مشتمل بر چهار معادله خطی برای تولید ناخالص داخلی، واردات، عرضه پول و اعتبار داخلی برای کشور غنا و با استفاده از اطلاعات دوره ۱۹۶۱-۷۵ می‌تواند که یک واحد افزایش در اعتبار داخلی، منجر به کاهش ذخایر به اندازه ۳۷٪ (با فرض ثابت بودن سایر شرایط) می‌شود. وی اشاره می‌کند که سیاستگذاران می‌توانند سقف اعتباری مورد نیاز برای فراهم نمودن هدف تراز پرداختهای مطلوب را تغییر دهند.

ام. د. عبدالسلام (۱۹۸۵) با در نظر گرفتن معادلاتی برای تقاضای پول و جریان ذخایر و معادله عقیم‌سازی (که به عنوان تابع عکس العمل سیاسی مسؤولین پولی در نظر گرفته شده است) و بر اساس اطلاعات دوره ۱۹۷۰-۸۶ مربوط به اقتصاد هند اشاره می‌کند که تقاضای واقعی برای پول به طور نسبی بیشتر از افزایش درآمد، افزایش می‌باید. رشد تولید و سطح قیمت در ارتباط با مازاد تراز پرداختها می‌باشند، در حالی که رشد عرضه پول تعایل به این دارد که در ارتباط با کسری و جریان خروجی ذخایر باشد و آثار نرخ بهره روی جریان ذخایر، تعایل به این دارد که ضعیف باشد. نتایج به دست آمده پیشنهاد می‌کند که جریان ذخایر هند در طول دوره مورد مطالعه، به طور وسیع مطابق رهیافت پولی تراز پرداختها بوده اما معادله عقیم‌سازی راهنمایی در این مسیر ارایه نمی‌دهد.

مانوئل گیوئیتان (۱۹۸۳) با در نظر گرفتن دو آزمون ساده برای اسپانیا و با استفاده از داده‌های سالهای ۱۹۵۵-۷۱ نرخ بسط اعتبار داخلی و نرخ ارز را مورد مطالعه، به این نتیجه می‌رسد که

عدم تعادل تراز پرداختها مربوط به سیاستهای اعتباری بوده و رابطه معنی دار بین تراز پرداختها (و حساب جاری) و دو مفهوم عده از اعتبار داخلی یعنی نرخ بسط اعتبار داخلی (انگلیسی: *Monetary base*) و نرخ بسط اعتبار خالص نظام بانکی وجود دارد. به عبارت دیگر، عدم تعادل تراز پرداختها یک پدیده پولی بوده است.

۱. روش تحقیق و معرفی الگو

در این قسمت، رابطه بین تراز پرداختها و اعتبار داخلی از لحاظ نظری در قالب دو الگوی مختلف، بررسی می شود.

هر دو الگو از قانون والراس تبعیت نموده و بر اساس رهیافت پولی ساخته شده است. مسپس با استفاده از اطلاعات سالهای ۱۳۲۸-۱۳۲۳ از اقتصاد ایران و با بکارگیری تکییک حداقل مریعات دو مرحله‌ای وزنی (($2sls(w)$)) الگوها برآورد گردیده‌اند که در قسمت بعدی، نتایج حاصل از برآورده این الگو ارایه شده است.

۱.۱. الگوی شماره ۱

در این الگو، رابطه بین اعتبار داخلی و تغییرات خالص دارایی‌های خارجی بررسی می‌گردد. عوامل بروزرا و همچنین درونزای مختلفی بر حجم تراز پرداختها می‌گذارند. با وجود این، با در نظر گرفتن این عوامل می‌توان نشان داد که نرخ تغییر ویژه‌ای در اعتبار داخلی وجود دارد که باعث ایجاد و حفظ تعادل در تراز پرداختها می‌شود. برهانی که مسئولین پولی ارایه می‌دهند، این است که این نرخ ممکن است با نرخ مورد نیاز برای سیاستهای اقتصاد داخلی مطلوب مانند سیاستهایی برای رسیدن به رشد اقتصادی، سازگار باشد.

رابطه بین سطح اعتبار داخلی و تراز پرداختها را می‌توان از طریق ترسیم مسیری که در آن اعتبار موجب تغییر واردات می‌گردد، مورد آزمایش قرار داد. در اقتصاد، دو بخش وجود دارد که تقاضای واردات را انجام می‌دهند: دولت (شامل مؤسسات داخلی) و بخش خصوصی. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، دولت قسمت عده‌ای از بودجه‌های توسعه‌ای را صرف واردات می‌کند. همچنین بخش خصوصی نیز در این کشورها قسمتی از درآمد خود را صرف (واردات کالاهای مصرفی)

می‌کنند که عمدتاً از طریق گسترش اعتبار داخلی تأمین شده است، تقاضا برای واردات نیز خود تابعی از تولید ناخالص داخلی و تغیرات در سطح خالص داراییهای خارجی با یک وقفه یکسانه است. با در نظر گرفتن این روابط رفتاری می‌توان چهار معادله معروفی نمود: تولید ناخالص داخلی، عرضه پول، اعتبار داخلی و واردات.

$$GDP = V \cdot MS \quad (1)$$

$$MS = DC + F \quad (2)$$

$$F_t = F_{t-1} + (EXP - IMP) + K \quad (3)$$

$$IMP = U_0 + U_1 GDP + U_2 (F_{t-1} - F_{t-2}) \quad (4)$$

متغیرهای مورد نظر به شرح ذیل می‌باشد:

GDP = تولید ناخالص داخلی

MS = عرضه پول

DC = اعتبار داخلی

F = خالص داراییهای خارجی

EXP = صادرات

IMP = واردات

K = جریان خالص ورودی سرمایه

V, U_0, U_1, U_2 = پارامترهای ثابت

V = سرعت گردش پول

U_1 = میل نهایی به واردات

U_2 = ضریب تأثیر تغیرات خالص داراییهای خارجی با وقفه روی واردات

در الگو فرض نشده است که حجم تخصیص ارز به طور اساسی از طریق تغیرات خالص داراییهای خارجی در طول یک دوره مورد نظر تعیین می‌شود. همچنان که مشاهده می‌شود، الگو شامل ۴ معادله خطی با ۴ متغیر درونزا (IMP, F, MS, GDP) و ۵ متغیر از قبل تعیین شده (DC, F_{t-1}, F_{t-2}, EXP, K) است که دو متغیر از آن‌ها متغیرهای درونزای با وقفه (F_{t-2} و F_{t-1}) است.

بر اساس نظریه مقداری پول، تولید ناچالص داخلی به صورت اسمی توسط عرضه پول تعیین می‌گردد. اثر اعتبار داخلی بر واردات از طریق اثر تغییرات اعتبار بر واردات قبل بررسی است. این تعدیلات رهیافت پولی تراز پرداختها را می‌توان به صورت زیر از رهیافت کیتری مجزا نمود.

تابع واردات در الگوی کیتری به همین روش الگوی پولی تعیین می‌گردد. اما تولید ناچالص داخلی در برنامه مرسوم تقاضای کل درآمد کیتری در نقطه تلاقی تابع تقاضای کل با عرضه کل تعیین می‌گردد.

بنابراین، GDP به صورت درونداد و به عنوان تابعی از متغیرهای مخارج بروزرا مانند سرمایه‌گذاری، هزینه‌های دولت و صادرات حل می‌گردد. همچنین سطح تعادل ذخایر بین‌المللی را می‌توان به عنوان تابعی از متغیرهای بروزرا به دست آورد و می‌توان به واسطه انجام این متغیرهای هزینه‌ای به تراز پرداختهای حاصل رسید.

شکل تبدیلی^۳ معادله خالص داراییهای خارجی (۳) را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$F_t = (-U_0 + (1-U_2) F_{t-1} + U_2 F_{t-2} + EXP_t + K - U_1 VD) / (1+U_1 V) \quad (5)$$

جهت به دست آوردن رابطه بین داراییهای داخلی، خالص جریان ورود سرمایه، صادرات و خالص داراییهای خارجی، دیفرانسیل کلی معادله (۵) محاسبه می‌شود که به صورت زیر است:

$$dF_T = \frac{1-U_2}{1+U_1 V} dF_{t-1} + \frac{U_2}{1+U_1 V} dF_{t-2} + \frac{1}{1+U_1 V} dEXP + \frac{1}{1+U_1 V} dk - \frac{U_1 V}{1+U_1 V} dD$$

با قراردادن dF_T مساوی صفر، باید اطمینان حاصل نمود که تراز پرداختها در تعادل می‌باشند. با حل معادله برای dD خواهیم داشت:

$$\frac{U_1 V}{1+U_1 V} dD = \frac{1-U_2}{1+U_1 V} dF_{t-1} + \frac{U_2}{1+U_1 V} dF_{t-2} + \frac{1}{1+U_1 V} dEXP + \frac{1}{1+U_1 V} dk$$

$$dD = \frac{1-U_2}{U_1 V} dF_{t-1} + \frac{U_2}{U_1 V} dF_{t-2} + \frac{1}{U_1 V} dEXP + \frac{1}{U_1 V} dk \quad (6)$$

معادله (۶) بیان می‌کند که مسئولین پولی می‌توانند تغییر در اعتبار داخلی را با قرار دادن مقادیر ویژه برای صادرات، خالص جریان ورودی سرمایه و خالص دارایی‌های خارجی تعیین نمایند که برای ایجاد تعادل در تراز پرداختها ضروری است.

سیاست‌گذارانی که علاقمند به رسیدن به رشد اقتصادی و حداقل کردن فشارهای تراز پرداختها می‌باشند، علاقمند به اندازه ضریب فراینده اعتبار داخلی روی تراز پرداختها و علاقمند به کفایت استفاده از اعتبار داخلی به عنوان یک ابزار سیاستی برای فراهم کردن تغییر در موقعیت تراز پرداختهای اقتصادی هستند. ضریب فراینده اعتبار داخلی بر تراز پرداختها را می‌توان به صورت زیر بیان نمود:

$$\frac{\partial(\text{EXP} + k - \text{IMP})}{\partial D}$$

این نسبت را می‌توان دوباره به صورت زیر نوشت:

$$\frac{\partial(F_t - F_{t-1})}{\partial D} = \frac{\partial F_t}{\partial D} \quad (\text{زیرا } \frac{\partial F_{t-1}}{\partial D} \text{ است}).$$

اگر مقدار ضریب فراینده ثابت باشد، افزایش بسط اعتبار داخلی مازاد در تراز پرداختها را مطرح خواهد ساخت. از طرف دیگر، اگر این مقدار منفی باشد، با بسط اعتبار، کسری در تراز پرداختها پدیدار خواهد گشت.

در نهایت، اگر ضریب فراینده معادل صفر باشد بسط اعتبار داخلی هیچ اثری بر تراز پرداختها نخواهد داشت.

۲-۱. الگوی شماره ۲

آزمونهای در نظر گرفته شده در این الگوی، تمايل به بررسی دو مجموعه ساده از روابط دارند:

۱. آثار بسط اعتبار داخلی بر تراز حساب جاری و تراز پرداختها
۲. ارتباط بین این دو حساب خارجی و متغیرهای تولید ناخالص داخلی، قیمت‌های داخلی و خارجی و نرخ بسط اعتبار داخلی.

طبیعت آزمونها نشان می‌دهد که تحلیل بر حسب بازار در جریان برای (احتکار) پول صورت می‌گیرد.

تراز حساب جاری به طور صریح در نظر گرفته شده است. زیرا اگر فرض کنیم که هیچ گونه انتقال

سرمایه‌ای وجود نداشته باشد، فرایند تحلیل ساخته شده از نقطه نظر بازار جهانی برای ایران، معادل با تحلیل ساخته شده بر حسب بازار کالا و خدمات است. در این حالت، مفهوم مناسب تراز پرداختها، تراز حساب جاری است. در عوض، اگر انتقال سرمایه مجاز باشد، تحلیل بر اساس تعادل در بازار جهانی پول، فقط تعادل در بازار و جریانات اوراق بهادر دولتی و کالا را به دست می‌دهد. در این حالت، مفهوم مناسب از تراز پرداختها، کل تراز می‌باشد.

روابط برآورده در مجموعه اول به شکل کلی زیر می‌باشد:

$$CA = f_{1j}(\Delta D_j) \quad ; \quad j = 1, 2, \dots, 10 \quad (7)$$

$$\Delta CA = f_{2j}(\Delta^2 D_j) \quad ; \quad j = 1, 2, \dots, 10 \quad (8)$$

$$B_p = f_{3j}(\Delta D_j) \quad ; \quad j = 1, 2, \dots, 10 \quad (9)$$

$$\Delta B_p = f_{4j}(\Delta^2 D_j) \quad ; \quad j = 1, 2, \dots, 10 \quad (10)$$

CA و BP به ترتیب تراز حساب جاری و کل تراز پرداختها کشور بوده، و D_j مفاهیم مختلف بسط اعتبار داخلی است.

ده مفهوم مختلف در نظر گرفته شده است که در آن چهار مفهوم اول متاظر با متغیرهای بانک مرکزی بوده و شش مفهوم باقیمانده مربوط به متغیرهای نظام بانکی است. این ده مفهوم به صورت زیر تعریف شده است:

الف. متغیرهای اعتباری بانک مرکزی:

D_1 = خالص اعتبار اعطایی به بخش دولتی و مؤسسات بانکی.

D_2 = به اضافه داراییهای متفرقه بانک مرکزی.

D_3 = اعتبار اعطایی ناخالص به بخش دولتی و مؤسسات بانکی. این متغیر را می‌توان از طریق کم کردن خالص داراییهای خارجی و داراییهای متفرقه بانک مرکزی از پول پرقدرت (یا پایه پولی) بدست آورد.

D_4 = به اضافه خالص داراییهای متفرقه بانک مرکزی.

ب. متغیرهای اعتباری سیستم بانکی:

D_5 = اعتبار اعطایی سیستم بانکی به بخش خصوصی و دولتی که معادل تعریف محدود پول

(M_1) منهای خالص دارایهای خارجی و دارایهای متفرقه است.

$D_5 = D_6$ به اضافه خالص دارایهای متفرقه سیستم بانکی.

D_7 = اعتبار ناخالص اعطایی سیستم بانکی که با اضافه کردن شبه پول به D_5 تعریف می‌گردد و متناظر با

تعریف وسیع پول (M_2) منهای خالص دارایهای خارجی و دارایهای متفرقه است.

$D_7 = D_8$ به اضافه خالص دارایهای متفرقه دیداری سیستم بانکی.

D_9 = اعتبار خالص که منهای سپرده‌های دیداری است.

$D_9 = D_{10}$ به اضافه خالص دارایهای متفرقه.

این متغیرها از ترازنامه‌های بانک مرکزی و نظام بانکی استخراج شده است.

مجموعه دوم از روابط به شکل زیر می‌باشد:

$$CA = H_{1j}(GDP, CPI, PRM, \Delta Dj) ; j=1,2,\dots,10 \quad (11)$$

$$BD = H_{2j}(GDP, CPI, PRM, \Delta Dj) ; j=1,2,\dots,10 \quad (12)$$

GDP = تولید ناخالص داخلی

CPI = شاخص قیمت مصرف کننده (متغیر جانشین قیمتهای داخلی)

PRM = ارزش واحد واردات که در اینجا به عنوان متغیر جانشین برای سطح قیمت خارجی است.

۲. نتایج حاصل از برآورد الگوها

۱-۱. نتایج الگوی شماره ۱

نتایج رگرسیون به دست آمده از اطلاعات سالهای ۷۳-۷۴-۷۵ به صورت زیر است:

$$GDP = ۳/۸۵^{*} MS + [AR(1) = -۰/۹۲]$$

$$(8/97) \quad (6/54)$$

$$R^2 = ۰/۹۹, D.W = ۱/۹۰$$

$$IMP = ۱۹۱/۲۶ + ۰/۱۷^{*} GDP - ۳/۲۸^{**} (F_{t-1} - F_{t-2}) + [AR(1) = -۰/۲۶]$$

$$(0/57) \quad (7/28) \quad (-2/8) \quad (1/30)$$

$$R^2 = ۰/۶۵ \quad D.W = ۲/۰۲$$

* معنی دار در سطح ۱ درصد.

** معنی دار در سطح ۵ درصد.

ضریب فرایند اعتبار داخلی روز تراز پرداختها نیز به صورت زیر محاسبه شده است:

$$\frac{\partial(F_t - F_{t-1})}{\partial D} = \frac{\partial f}{\partial D} = - \frac{U_1 V}{1 + U_1 V} = - \frac{0.655}{1.655} = - 0.400$$

بانگر این است که یک میلیون ریال افزایش در اعتبار داخلی باعث کاهش ذخایر به اندازه ۰.۴۰۰ ریال خواهد شد (با فرض اینکه سایر شرایط ثابت باشد).

با جایگذاری مقادیر U_1, U_2, V در معادله (۶)، تغییر در اعتبار داخلی مورد نیاز برای وقوع و حفظ تعادل تراز پرداختها را می‌توان به دست آورد.

$$dD = \frac{1}{0.53dF_{t-1}} - \frac{0.1dF_{t-2}}{0.655} - \frac{0.1dExp}{0.655} + \frac{1}{0.655}dk$$

در شروع هر دوره‌ای، سیاستگذاران می‌توانند با جایگذاری مقادیری به جای dD و dF_{t-1} در معادله بالا، برای dD مقداری را به دست آورند. اگر افزایش واقعی در اعتبار داخلی D باشد، سپس تراز پرداختهای به دست آمده در تعادل خواهد بود، افزایش در اعتبار به مقدار بیشتر از dD ، کسری در تراز پرداختها را رخ خواهد داد، در حالی که افزایش در اعتبار به مقداری کمتر از dD ، مازاد را ایجاد خواهد کرد.

پایه کار علم انسانی و مطالعات فرهنگی

پایل جامع علم انسانی

۲-۲. نتایج الگوی شماره ۲

خلاصه نتایج حاصل از برآورد مجموعه اول روابط [معادلات (۷)، (۸)، (۹)، (۱۰)] در جداول (۱) الی (۴) آورده شده است. هر دو مفهوم تراز پرداختها و حساب جاری در تمامی معادلات، به دقت، تمامی متغیرهای اعتبار داخلی بانک مرکزی را تشریح می‌نمایند. به عبارت دیگر، کلیه برآوردهای رگرسیونهای مربوط به متغیرهای اعتباری بانک مرکزی، R^2 بالاتری را نشان می‌دهند که بین ۶۷٪ تا ۷۲٪ برای حساب جاری (هم سطح متغیرها و هم تفاضل مرتبه اول آنها) و ۴۷٪ تا ۵۳٪ برای تراز پرداختها است.

متغیرهای اعتباری سیستم بانکی در سطح خود، بین ۴۶٪ الی ۳۷٪ حساب جاری و ۴۶٪ الی ۵۳٪

تراز پرداختها را تشریح نموده و تفاضل این متغیرها بین ۶۴٪^{۴۹} الی ۵۵٪^{۴۹} حساب جاری و ۵۵٪^{۴۹} حساب جاری) و دو مفهوم عمدۀ اعتبار داخلی یعنی نرخ بسط اعتبار داخلی بانک مرکزی و نرخ بسط اعتبار خالص را نشان می‌دهند.

خلاصه نتایج حاصل از برآورد مجموعه دوم روابط [معادلات (۱۱) و (۱۲)] در جداول (۵) الی (۸) آورده شده است. نتایج در این قسمت شبیه به همان نتایجی است که در مجموعه رگرسیونهای قبلی به دست آمده است، در این قسمت نیز مهمترین برآوردها مربوط به متغیرهای اعتباری بانک مرکزی است. ارزیابی سهم بعضی از متغیرها در کل سیار مشکل می‌باشد.

اگر این نتایج صحیع باشد، ممکن است این استبطان را از اینه داد که مطمئن‌ترین (کم خطرترین) راه برای مقابله با عدم تعادلهای خارجی، کنترل نرخ بسط اعتبار داخلی توسط بانک مرکزی یا نرخ بسط اعتبار داخلی توسط نظام بانکی است.

جمع‌بندی

در این مقاله، رابطه بین نرخ بسط اعتبار داخلی و حساب جاری تراز پرداختها و کل تراز پرداختها مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور، از دو الگوی مختلف استفاده شده است که هر دو الگوی از قانون والراس تبعیت نموده و بر اساس رهیافت پولی تراز پرداختها ساخته شده است. در الگوی اول، در قالب چهار معادله خطی برای تولید ناخالص داخلی، عرضه پول، خالص دارایی‌های خارجی و واردات (همگی به قیمت‌های جاری)، ضریب فزاینده بسط اعتبار داخلی محاسبه گشته و این نتیجه به دست آمده است که یک میلیون ریال افزایش در اعتبار داخلی باعث کاهش ذخیره به اندازه چهارصد هزار ریال خواهد شد (با فرض ثابت بودن سایر شرایط).

در الگوی دوم، دو مجموعه ساده از روابط بین متغیرهای حساب جاری و تراز پرداختها با نرخ بسط اعتبار داخلی و همچنین رابطه بین دو حساب خارجی و متغیرهای تولید ناخالص داخلی، سطح قیمت‌های داخلی و خارجی و ده مفهوم مختلف از بسط اعتبار داخلی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از برآورد این الگو نیز نشان دهنده رابطه معنی‌دار بین حسابهای خارجی و دو مفهوم عمدۀ اعتبار یعنی نرخ بسط اعتبار داخلی بانک مرکزی و نظام بانکی است. در کل، این نتیجه را می‌توان

تراز پرداختها، یک پدیده پولی، ...

۸۳

گرفت که عدم تعادل مربوط به تراز پرداختها در ارتباط با سیاستهای اعتباری سیستم پولی کشور بوده است.

می‌توان پیشنهاد نمود که کم خطرترین راه برای مقابله با عدم تعادلهای خارجی، کنترل نرخ بسط اعتبار داخلی توسط بانک مرکزی و سیستم بانکی است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۱- خلاصه تابع برآوردگری مربوط به حساب جاری

نام مشغیر مشغیر های اعباری ناظم پانک	مشغیر های اعباری پانک مرکزی						D.W.
	مشتبه	D.W.	R ²	مشتبه	نام مشغیر	مشتبه	
D ₁ ۴۱۲۴/۱۵ (۸/۷)	-۰/۰۷۶	۰/۰۷۶	۰/۰۷۶	D ₅ ۱۱۱۸/۳۸ (۲/۱۲)	-۰/۰۵۲	۰/۰۴	۱/۹۱
D ₂ ۴۱۰۰/۸ (۸/۷)	-۰/۰۲۶	۰/۰۲۶	۰/۰۲۶	D ₆ ۱۱۰۷/۸ (۱/۰۷)	-۰/۰۲۴	۰/۰۱	۱/۸۱
D ₃ ۴۱۱۲/۱ (۷/۲۸)	-۰/۰۱۳	۰/۰۱۷	۰/۰۱۴	D ₇ ۱۷۷۹/۵۶ (۲/۷)	-۰/۰۳۶	۰/۰۳۷	۱/۸۱
D ₄ ۴۱۵۰/۱۸ (۷/۲۹)	-۰/۰۰۶	۰/۰۱۷	۰/۰۱۸	D ₈ ۱۳۱۲/۱۵ (۱/۸)	-۰/۰۲۱	۰/۰۲۵	۱/۸۱
				D ₉ ۱۱۱۷/۷ (۲/۱۶)	-۰/۰۱۶	۰/۰۲۸	۱/۹۳
				D ₁₀ ۱۱۱۷/۱۴ (۱/۰۵۲)	-۰/۰۲۷	۰/۰۲۰	۱/۸۱

* اعداد داخل پرانتز مقادیر مربوط به ضوابط است.

$$CA = F_{ij}(\Delta D_j)$$

جدول ۲- مخلصه نتایج برآورد الگوی مربوط به حساب جاری ($\Delta CA = F_4(\Delta^2 D_j)$)

نام مشترک	مشترک های انتباری با تکی مرکزی	مشترک های انتباری نظام یادگیری				$\Delta^2 D_j$	R ²	D.W.	
		مشترک	مشترک	R ²	D.W.				
D ₁	۰.۳۲۹/۰.۸۱ (۰/۰۷)	-۰.۴/۰.۳۶ (-۰/۰۱)	/۰۱	۰.۱/۰۱	D ₅	۰.۸۲۷/۰.۷۶ (۰/۰۲)	-۰.۰/۰.۰ (-۰/۰۲)	۰.۶۸	۱/۱۲
D ₂	۰.۰۲۱/۰.۱۲ (۰/۰۸)	-۰.۱۳/۰.۰۳ (۰/۰۰)	/۰۰۰	۰.۱/۰۰	D ₆	۰.۸۱۲/۰.۷۴ (۰/۰۱)	-۰.۲/۰.۱ (-۰/۰۱)	۰.۶۹	۱/۱۲
D ₃	۰.۸۰۲/۰.۰۲ (۰/۰۲)	-۰.۱۰/۰.۰۱ (-۰/۰۱)	/۰۰۰	۰.۰/۰۰	D ₇	۰.۸۰۱/۰.۰۰ (۰/۰۱)	-۰.۰/۰.۰ (-۰/۰۱)	۰.۹۹	۱/۱۰
D ₄	۰.۱۷۵/۰.۱۱ (۰/۰۱)	-۰.۰/۰.۰۱ (-۰/۰۱)	/۰۰۰	۰.۰/۰۰	D ₈	۰.۱۰۰/۰.۰۰ (۰/۰۱)	-۰.۱/۰.۰ (-۰/۰۱)	۰.۰۰	۱/۱۲
					D ₉	۰.۸۱۲۷/۰.۲۲ (۰/۰۰۷)	-۰.۱/۰.۱۱ (-۰/۰۰۷)	۰.۷۴	۱/۱۱
					D ₁₀	۰.۸۰۲۷/۰.۰۴ (۰/۰۰۱)	-۰.۰/۰.۱۱ (-۰/۰۰۱)	۰.۷۱	۱/۱۰

جدول ۳. خلاصه تابع برآورد الگوی مربوط به حساب‌چاری ($\Delta D_j = F_3(\Delta D_i)$)

مشترک‌های اعتباری باکی		مشترک‌های اعتباری نظام باکی							
نام مشترک	مقدار بُت	ΔD_j	R^2	D.W.	نمای مشترک	مقدار بُت	ΔD_j	R^2	D.W.
D ₁	۵۲۱۸/۲۲ (۱/۴۰)	-۲/۰۲ (-۱/۵۸)	./۷۱	۱/۴۲	D ₅	۳۹۴۱/۲۹ (۱/۲۱)	-۰/۰۸ (-۲/۷۱)	.	۱/۸۴
D ₂	۵۱۶۰/۵۸ (۱/۳۷)	-۲/۰۷ (-۱/۵۱)	./۷۱	۱/۴۴	D ₆	۳۶۷۴/۲۲ (۱/۸۱)	-۰/۰۲۴ (-۲/۲۵)	./۷۴	۱/۸۱
D ₃	۴۲۷۱/۴۴ (۱/۰۲)	-۰/۰۴ (-۱/۴۵)	./۷۱	۱/۷۱	D ₇	۴۰۴۵/۰۸ (۱/۵۲)	-۰/۰۲۷ (-۲/۱۲)	./۰۲	۱/۸۴
D ₄	۴۲۷۶/۲۲ (۱/۱)	-۰/۰۳ (-۱/۳۵)	./۷۱	۱/۸۱	D ₈	۳۷۴۴/۰۸ (۱/۱)	-۰/۰۲۱ (-۲/۰۸)	./۰۲	۱/۸۱
					D ₉	۳۸۶۵/۱۱ (۱/۲۱)	-۰/۰۶ (-۲/۰۹)	./۰۲	۱/۸۱
					D ₁₀	۳۶۱۴/۰۴ (۱/۷۱)	-۰/۰۲۷ (-۲/۱۲)	./۰۲	۱/۸۱

جدول ۳- خلاصه نتایج برآورد الگوی مربوط به حساب جاری ($\Delta^2 D$)_i $\Delta ABP = F_4(\Delta^2 D)_i$

مشترک های اخباری نظامی							D.W.
نام مشترک	تعداد گروه	$\Delta^2 D_j$	مرتب	مشترک	مشترک	$\Delta^2 D_j$	R ²
D ₁	۱۷۸۵/۷۶	-۱۸/۵۹	۱/۵۴	D ₅	۱۷۴۴/۴	-۱۸/۱۸	۰/۴۲
	(-۰/۴۴)	(-۰/۱۱)			(۱/۴۴)	(-۰/۰۸)	۱/۱۷
D ₂	۱۳۴۷/۲۲	-۱۷/۲۶	۰/۵۱	D ₆	۱۷۸۱/۲۸	-۱۳۲	۰/۰۱
	(-۰/۴۴)	(-۰/۰۵)			(۰/۰۸)	(-۰/۰۱)	۰/۰۰
D ₃	۱۷۱۲/۰۲	-۱۲/۰۶	۰/۴۵	D ₇	۱۷۱۴/۰۴	-۰/۰۱	۰/۰۱
	(-۰/۰۱)	(-۰/۰۱)			(۰/۰۱)	(-۰/۰۱)	۰/۰۰
D ₄	۱۸۵۱/۸۸	-۱۲/۲۶	۰/۰۱	D ₈	۱۷۰۱۲/۰۶	-۰/۰۱	۰/۰۰
	(-۰/۰۱)	(-۰/۰۱)			(۰/۰۱)	(-۰/۰۱)	۰/۰۰
				D ₉	۱۷۱۶/۰۴	-۰/۰۰۴	۰/۰۰۵
					(۰/۰۱)	(-۰/۰۰۰)	۰/۰۰۰
				D ₁₀	۱۷۰۷/۲۲	-۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
					(۰/۰۱)	(-۰/۰۰۰)	۰/۰۰۰

جدول ٥- خلاصه تابع محاصل از برآوردهای کمی (CA = f(GDP, CPI, PRM, DJ))

جدول - خلاصه تنازع حاصل انزيمات الدكترى (CAs = f(GDP, CPI, PRM, ADP)

پژوهشنامه بازرگانی

$$BP = f(GDP, CPI, PRM, DJ)$$

BP = f(GDP, CPI, PRM, ADI)

منابع

1. Jacob A. Frenkel and Harry G.Johnsen, **The Monetary Approach to the Balance of Payments**, IMF press, 1985.
2. Manuel Guitjan, **The Balance of payments as a Monetary phenomenon**, in the Monetary Approach to balance of payment (Edited by Frenkel and Johnsen), 1985
3. Peter M. Keller , **Implications of Credit policy for Output and the Balance of payments**, IMF Staff papers, 1981.
4. Robert Franko , **Domestic Credit and the Balance of payments in Ghana**, The Journal of Development Studies, 1991.
5. Md. Abdus Salam , **The Balance of Payment as a Monetary Phenomenon: An Econometric Study of India's Experience**, The Indian Economic Journal, Vol 42, No3,1985.
6. Sohrabuddin, M., **Monetary Approach to Balance of payments, Evidence from Less Developed Countries**, The Indian Economic Journal, vol 33, No. 1,1985.
7. Miguel D. Ramirez , **Stabilization and Trade Reform in Mexico: 1983 - 1989**, The Journal of Developing Areas, Vol. 27,1993.
8. Aghevli B. , **Money, prices and Balance of payments: Indonesia 1968-73**, Journal of Development Studies, Vol. 13, No. 2, pp. 37-57,1977.
9. V. Sundararajan , **Exchange Rate versus Credit policy: Analysis with a Monetary Model of Trade and Inflation in India**, Journal of Development Economics, Vol. 20, pp.75-105,1986.